

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

27. ČERVNA 2021

Z obsahu:

Kontemplativní modlitba

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 5. května 2021,
knihovna Apoštolského
paláce v Římě
- strana 2 -

Svatá Ema z Gurku

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (58)
- strana 5 -

Láska k nepřátelům proměňuje (4 - dokončení)

Monika Bornová
- strana 6 -

Modleme se za Mezinárodní eucharistický kongres

- strana 7 -

Adorace - eucharistické klanění Nejsvětějšímu

Srdci Pána Ježíše
vynahrazující za lidské
nevěděčnosti
- strana 9 -

Reiki - okultistické léčení

Małgorzata Sołtyk
- strana 10 -

Rozum osvícený vírou

P. M. Piotrowski TChr
- strana 12 -

První příčinou veškerého bytí je Bůh.

Kontemplativní modlitba

Katecheze papeže Františka při generální audienci
5. května 2021, knihovna Apoštolského paláce v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Pokračujeme v katechezi o modlitbě. V této katechezi bych se rád zabýval kontemplativní modlitbou.

Kontemplativní rozměr lidského bytí – který ještě není kontemplativní modlitbou – je trochu jako „sůl“ života. Dává chuť a potěšení našim dnům. Můžete

kontemplovat při pohledu na slunce, které vychází, nebo na stromy, jak se na jaře zelenají; můžete kontemplovat při poslechu hudby nebo ptačího zpěvu, čtení knihy, před uměleckým dílem nebo mistrovským dílem, kterým je lidská tvář... Carlo Maria Martini, poslaný jako biskup do Milána, nazval svůj první pastýřský list „Kontemplativní rozměr života“.

Ve skutečnosti ti, kteří žijí ve velkém městě, kde je vše takřikajíc umělé a zaměřené na užitečnost, riskují, že ztratí schopnost kontemplovat. Kontemplace však není primárně aktivita, ale spíše jde o způsob bytí, kontemplativního bytí.

Být kontemplativní nezávisí na očích, ale na srdci. A zde přichází do hry modlitba jako akt víry a lásky, jako „dýchání“ našeho vztahu s Bohem. Modlitba očisťuje srdce a spolu s ním také projasňuje oči, což nám umožňuje uvidět realitu z jiného úhlu pohledu. *Katechismus* popisuje tuto proměnu srdce modlitbou a cituje

Pokračování na str. 8

Je tolik utrpení kolem nás, ve světě! A přesto Ježíš Alici Lenczewské zjevuje smutnou skutečnost: Je mnoho lidí, kteří zůstávají u malých Božích milostí, neboť nechťejí přijmout očisťující těžkosti a utrpení, utíkají od křížové cesty vedoucí ke svatosti. (str. 5) Je to tak trochu paradox, neboť je člověku přirozené, že touží dosáhnout raději více než méně. A zde platí, že větší Boží milosti jsou nesrovnatelně cennější a užitečnějším pokladem pro člověka, než sladký život bez trápení. To však lze plně pochopit pouze s vírou v Trojediného Boha, nejvyšší Dobro, k němuž směřuje naše pozemská pouť.

Lidských trápení je snad tolik typů, kolik je na světě lidí – každý prožívá to své jedinečné utrpení. Těžko můžeme srovnávat nesrovnatelné: co je pro jednoho téměř nesnesitelným křížem, je pro druhého pouhou malou těžkostí – záleží na daných přirozených, dědičných charakteristikách každého člověka, avšak hlavně na jeho vnitřním, duchovním rozpoložení, tedy i na víře v Boha a vztahu k němu. Pokud bychom se zaměřili jen na myšlenku lidského trápení, zjistili bychom při četbě následujících stran, že opravdu každého člověka trápí něco jiného – ať už jde o věci navýsost nadpřirozené, anebo „jen“ o záležitosti každodenního života. Ale pak také každý jedná v obdobných situacích jinak než druzí, originálně – ať už dobře, nebo špatně. To už je však důvod

Editorial

k hlubšímu zamyšlení, protože Ježíšovi učedníci, za něž se považujeme, nemohou chtít jednat špatně. Copak náš Pán a Mistr jednal někdy špatně? Měl snad někdy na mysli jiné věci než svého nebeského Otce, a to i tehdy, když horlil pro posvátnost jeho chrámu? Ve všem vedla Ježíše láska k Otci a k lidem. Mějme na mysli jeho výkupné utrpení. To je cesta, v jejíchž stopách bychom měli kráčet i my, chceme-li bezpečně dojít na její konec – do nebeského království. Zvláště když víme, že na vrcholu této cesty stojí Ježíšův kříž...

Jedním z nepominutelných lidských trápení je otázka smrti. Pro toho, kdo věří v Ježíše ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, je odpověď radostná a plná naděje: Ježíš je Pán života a smrti a skrze jeho vykupitelské dílo jsme všichni znovu povoláni k věčnému životu. Pozemská smrt je jen přechodem k dalšímu životu. Ten, kdo odmítá tuto skutečnost a v Pána Ježíše nevěří, se ochuzuje o víc než jen o pokoj v duši. „Tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji,“ říká Ježíš v dnešním evangeliu.

Kdo by netoužil po vnitřním pokoji? Proč tedy tolik lidí nepřijímá Ježíše? Snad za to mohou ti Ježíšovi učedníci, kteří vydávají špatný příklad, jejichž víra je slabá, ulpívající na formě, ovlivnitel-

ná vnějšími okolnostmi... a jistě si každý sám doplní něco z vlastní životní zkušenosti. Třeba i takové, o níž svědčí žena, která praktikovala okultistickou léčebnou metodu reiki a jejíž návrat k Bohu byl velmi dramatický. (str. 10–11) Ona žena vzkazuje všem věřícím, aby neprocházeli lhotejně kolem někoho, kdo zjevně hřeší. Možná, že pozornost věnovaná někomu takovému bude tím prvním impulsem, jenž povede k obrácení k Bohu. Často „láska Boží už vykoná ostatní“. Ježíšův učedník, nevidíš v tom výtku, že se někdy nechováš podle příkladu svého Mistra? Zpytujeme každý své svědomí...

Mnohdy se i Ježíšův učedník nechá zmást světskou demagogií a zapochybuje o rozumnosti své víry. Avšak víra není na překážku rozumu, je naprosto chybné tvrdit, že se víra nedá spojit s vědou. (str. 12–13) Důkazem jsou i četní věřící vědci, a to z řad nejproslulejších, i dnešních. Proto trápit se otázkou, zda víra neodporuje rozumu, může být pro věřícího výzvou k modlitbě: za dar živé víry, o bezmeznou, dětskou důvěru k Bohu, s připojením prosby o světlo víry pro nevěřící a za obrácení zatvrzelých hříšníků. Rovněž pak můžeme prosit i o dar lásky k nepřítelům (str. 6–7), ke které nás vyzval náš Pán Ježíš. Neboť, kde je víra a láska k Bohu a k lidem, tam je i pokoj a naděje na život věčný v nebi.

Daniel Dehner

Po krátkém pobytu na pohan-
ském území vrací se Pán ke gali-
lejským břehům, kde ho vyhlíží
velký zástup. Kdo ho obzvláště toužebně
hledá, je představený synagogy. Přivádí ho
za Pánem velká bolest. Srdce mu krvácí,
protože mu umírá je-
ho milovaná dceruška.
Obává se, že každým
okamžikem může do-
jít k nejhoršímu, pro-
to chce Ježíše najít co
nejrychleji. Jakmile se
k němu zástupem pro-
drál, *padl mu k nohám a úpěnlivě prosil*. Je-
žíš přikládá velkou váhu přimluvné mod-
litbě, která je výrazem lásky a víry. Ihned
s ním odchází a celý zástup je provází.

Šťastní jsou ti trpící, kterým někdo
projeví svou lásku tím, že za ně prosí Vše-
mohoucího Pána. Neznáš také potřebné
ze svého okolí, kteří nevědí, u koho hle-
dat pomoc, a nemají nikoho, kdo by se
za ně přimluvil? Takoví lidé jsou skuteč-
ně politováníhodní. Vynasnaž se pomá-
hat svými modlitbami i těm, které ty sám
sice neznáš, ale zná je dobrotivý Pán. *Vy-
znamenej se v tomto díle lásky a přispěj jim
v jejich v nouzi.*

Ale průvod potkáva cestou posly, kte-
ří přinášejí špatnou zprávu: *Tvá dcera již
zemřela. Neobtěžuj Mistra*. Zdá se, že títo
lidé od počátku nebyli nakloněni otcově
iniciativě. S takovými skeptiky se můžeš
setkat všude. Nic nedej na takové hlasy.
Neboj se, jen věř! Lidské možnosti jsou
smrti nemocného u konce. Lékař doká-
že smrt nanejvýš oddálit. Ježíš však smrt
přemáhá. Proto přišel na svět jako Pán ži-
vota a smrti. Je to Syn Boha, který nestvo-
řil smrt, naopak je jejím úhlavním nepří-
telem, protože *jen ďáblou zavisla přišla
na svět*. Dnes budeš svědkem, jak porá-
ží smrt. Průvod tedy pokračuje dál k do-
mu smutku.

V zástupu je však ještě někdo jiný, kdo
hledá pomoc, ale nepotřebuje prosební-
ka, a dokonce nepotřebuje ani žádná pro-
sebná slova. Tato nemocná žena již vyda-
la na své uzdravení všechny svůj majetek.
Všechno, co měla, dala různým léčitelům.
Tak mnoho dala těm, kteří zmohou tak
málo, dokud se nedověděla o lékaři, kte-
rý nežádá nic, a může vše. Dlouho ho hle-
dala a nyní má konečně příležitost využít
toho, na co tak spoléhá. Postačí jí pou-

hý skrytý dotyk, aby *pocítila na svém tě-
le, že je vyléčena*.

Ale tento její skutek zaslouží, aby ne-
zůstal utajen. Ježíš začal hledat toho,
kdo se ho dotkl. V této tlačnici, kdy se
kolem Pána lidé tísni ze všech stran, se
ho jistě dotklo mno-
hem více lidí, a někteří
se na něho dokonce
přitlačili mnohem dé-
le a citelně, ale žádný
z těchto kontaktů ne-
uvolnil Pánovu uzdra-
vující sílu. Tím rozho-
dujícím činitelem nebyl samotný fyzický
dotyk, ale pevná důvěra a pokorná touha
trpící ženy, která se Ježíše více než svou
rukou dotkla svou vírou. A to je skuteč-
nost, kterou Pán nechce nechat utajenou.
Neohlíží se po ní proto, aby ji pokáral za
její smělost, jako by jeho uzdravující moc
zneužila. Chce ji vidět proto, aby ji mohl
veřejně představit a povzbudit tak šťast-
nou uzdravenou i tebe a všechny ostatní
kolem. Teprve nyní s vděčností na kole-
nou vyslovuje žena upřímně to, co před-
tím dala najevo pouhým gestem. *Víra tě
zachránila. Jdi v pokoji.*

Nauč se od této ženy i bez vyzvání říkat
celou pravdu. Vyprávěj a vydávej svědec-
tví o tom, jak důvěruješ v Pánovy milosti
a dary, jak ti pomáhají od tvých četných
neduhů. Pán rád slyší tvá přiznání, jaké
divy způsobila milost v tvém srdci, když
se vírou otevřelo, aby v něm mohla pů-
sobit jeho moc.

Průvod dorazil k Jairovi domu. Proč
bere Pán s sebou dovnitř jen tři ze svých
učedníků? Vybral si ty, které bude potřebo-
vat pro své záměry. Neučinil tak na úkor
ostatních, kteří nebyli vybráni. I oni ma-
jí své poslání, pro které jsou vybráni. Mů-
žeš se i v této věci plně spolehnout na Pá-
na a důvěřovat mu.

V domě představeného synagogy pa-
nuje velký rozruch. Těm, kterým nezbylo
místo pro naději, zůstane jen *pláč a kvíle-
ní*. Ježíš je jediný, kdo ví, že všechny ten-
to nářek sem nepatří, proto všechny vy-
hání. *Divka nezemřela, ale spí*. Zapamatuj
si tato Ježíšova slova. Platí o všech, kdo
zemřeli v Božím přátelství. Někteří lidé
se tomu posmívají. Nemohou pochopit
pravý smysl Pánových slov, protože ani
nejsou ochotni připustit, že se může stát
něco, co si sami neumí představit. I tyto

Síla víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Neboj se, jen věř.

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 1,13–15; 2,23–24

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když
hynou živí. Ale všechno stvořil, aby to
bylo; stvořené věci na světě přinášejí pro-
spěch, jed zhouby v nich není; ani smrt
na zemi nevládne. Spravedlnost smrti
nepodléhá. Vždyť Bůh stvořil člověka
k nesmrtelnosti, udělal ho jako obraz
vlastní přirozenosti, ale ďáblou zavisla
přišla smrt na svět, zakusí ji ti, kdo jsou
v jeho moci.

2. čtení – 2 Kor 8,7.9.13–15

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce:
ve víře i ve slově, v poznání, ve vši hor-
livosti a lásce, kterou jste od nás při-
jali, tak se vyznamenejte i v tomto díle
lásky. Znáte přece milost našeho Pána
Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal
se pro vás chudým, abyste vy zbohatli
z jeho chudoby. Nebylo by totiž dobré,
že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do
ní upadli. Spíše má nastat jakési vyro-
vnání: za nynějších okolností to, co vám
přebývá, jim prospěje v nedostatku,
aby zase jejich přebytek doplnil to, co
potřebujete vy. Tak se to vyrovná, jak
stojí v Písmu: „Kdo nasbíral mnoho,
tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl
nedostatek.“

Evangelium – Mk 5,21–43

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už
se kolem něho shromáždil velký zástup.

Dokončení na str. 11

agnostiky posílá Pán pryč. Kdo nechce
uvěřit, neuvěří, ani když vidí zázrak na
své vlastní oči.

Vzal ji za ruku a řekl: „*Talitha kum!*“
Stačí dvě jeho slova, aby vrátila dívce ži-
vot. Těch, kteří uvěřili, se zmocňuje úžas.
Ti, kteří odmítají víru, pociťují zděšení.
Připoj se k těm prvním a ulož hluboko
do svého srdce úžas nad mocí Pána, *je-
hož laskavost trvá na věky*⁽¹⁾. Blahopřej
uzdravenému dítěti i šťastným rodičům,
jejichž nářek se obrátil v tanec. Neustá-
vej velebit mocného dobrodince trpících
a plačících. *Pane, miň Bože, chci tě chvá-
lit na věky*.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 30,6; ⁽²⁾ Ž 30,13.

Svatá Ema z Gurku

Zbožná hraběcí dcera, manželka mocného šlechtice, řádová sestra. Tak by se v kostce daly shrnout tři etapy života ženy, kterou svatořečil Pius XI. v roce 1938. Velké úctě se však těšila již celá staletí předtím pro svůj svatý život.

Narodila se nejpravděpodobněji v roce 983. Pocházela z korutanského hraběcího rodu, jenž byl v příbuzenském poměru s bavorským vévodou a pozdějším císařem Jindřichem II. K jeho dvoru, tehdy ještě vévodskému, ji její rodiče Engelbert z Pellensteinu a Tuta poslali na výchovu.

Nemohli zvolit lepší možnost. Jak Jindřicha, tak jeho manželku Kunhutu, která se o Eminu výchovu osobně starala, církev svatá po letech vyzdvihla ke cti oltáře. Ema tak vlastně vyrůstala v domácnosti svatých manželů. To nemohlo zůstat beze stopy.

Když dosáhla příslušného věku, byla provdána za bohatého hraběte Viléma z Friesachu a Sanngau, jehož majetky zahrnovaly velká území ve Štýrsku a Korutanech. Byl navíc vlastníkem výnosných zlatých a stříbrných dolů, jež mu přinášely pohádkové zisky. Ke svému a vlastně i Emině štěstí nepatřil k hrabivým mamónářům žijícím jen pro hmotné bohatství, s Emou vytvořili pěkný pár snažící se žít své křesťanství v plnosti a pravdě. Měli spolu dva syny - Viléma a Hartviga. Žel, ze svého štěstí se netěšili dlouho.

Zlaté i stříbrné doly na jednu stranu velmi slušně vynášely, na stranu druhou v nich pracovali horníci, kteří své tučné mzdy zneužívali k páchání všelijakých zlotřilostí a neplech. Vilém, ve snaze přimět je, aby zanechali bezuzdného způsobu života a mrhání penězi na úkor vlastních rodin i jejich spásy, nad nimi ustanovil dozor - pověřil své dva syny, aby na ně dohlíželi a neváhali k jejich nápravě použít i donucovací prostředky. Tím ovšem vznikly problémy. Horníci vnímali takovýto postup jako omezování vlastních svobod a ve své zhrzenosti se proti oběma bratřím a vlastně i jejich rodičům zatvrdili.

Kamenem úrazu se stal incident, při němž jeden z horníků znásilnil manželku jistého váženého měšťana. Tehdejší právo nemělo s podobnými akty násilí pra-

žádné slitování a Vilém přesně v jeho duchu odsoudil násilníka k smrti oběšením. To vyvolalo velké nepokoje, jež přerostly v otevřenou vzpouru, která vyvrcholila zabitím obou synů hraběcího páru, Viléma i Hartviga.

Odveta hraběte Viléma byla nemilosrdná - s pomocí spřáteleného vévody vzbouřence pobil. Protože byl ale čestný muž, snažící se křesťanské zásady svědomitě dodržovat, netrvalo dlouho a začalo ho kvůli nemístně tvrdým represím hryzat svědomí, už jen proto, že mezi zabitými byla řada těch, kteří se smrtí jeho synů neprovinili. Aby je utišil a vyprosil si Boží odpuštění, vypravil se Vilém na kající pouť do Říma, aby slzami lítosti zkopřil místa poznamenaná krví prvních mučedníků. Dostal se dokonce k audienci u samotného papeže a získal od něj vytoužené rozhřešení. Očistil svou duši, leč na zpáteční cestě náhle onemocněl a krátce nato duši odevzdal Hospodinu. Psal se rok 1015.

*Sebald Bopp († 1502):
Sv. Ema z Gurku*

Ema tak byla rázem bez synů i bez manžela. Učinila to, co bylo u bohatých vdov nepsaným zvykem - vstoupila do kláštera. Jednalo se dokonce o konvent v Gurku, který sama založila. Nestalo se tak ovšem bezprostředně poté. Do té doby svým majetkem podělovala chudé, věnovala z něj velké částky na stavbu i udržování dalších klášterů. Z konventů, k jejichž výstavbě dala Ema podnět, zmiňme například ten v Ennstalu nebo v Admontu. Financovala taktéž stavbu četných kostelů. Hovoří se nejméně o devíti, za jejichž vybudováním stála (kupříkladu v Glödnitzu či Hohenfeldu), což ještě více vynikne, zvíme-li, že předtím počet Božích domů v Korutanech nepřesahoval číslo dvacet. Mohla tak jednat, jmění, které po sobě zanechal Vilém, bylo obrovské.

Podle legendy před vstupem do kláštera Ema vhodila do dolu, do něhož byli svrženi zabítí vzbouření horníci, svůj snubní prsten a prohlásila, že pokud nebude nalezen, nenajde se v dolech žádný drahý kov. Prsten se dodnes nepodařilo najít a v dolech se dávno netěží...

Za zdmi svého kláštera v Gurku vedla Ema příkladný život řeholnice, tak jako předtím žila příkladný život manželky a matky. Veškerý čas trávila na modlitbách, naplňovala ho skutky pokání a dobročinnosti. Pravděpodobně v něm po jistý čas byla abatýší.

Ema zemřela 29. června 1045 v pověsti svatosti. Záhy po její smrti se začaly kupit případy nevysvětlitelných uzdravení u jejího hrobu. Zvláštní kniha pro tyto účely pořizovaná zaznamenává v roce 1228 více než 160 takovýchto případů. To už věřící přicházeli do Gurku k novému místu posledního odpočinku zesnulé Emy, a sice do nově postaveného chrámu Nanebevzetí Panny Marie, kde spočívají její tělesné pozůstatky dodnes. Zápis z jiné knihy (z roku 1370) hovoří o neutuchajícím zájmu poutníků, přibývajících do Gurku vyloženě kvůli tomu, aby se u Emina hrobu pomodlili. K potvrzení kultu zbožné hraběnky však došlo mnohem později - učinil to až Pius XI. v roce 1938 prohlášením Emy z Gurku za svatou.

Eminými atributy jsou zmenšený model kostela, dále pak růže či listina, vysoký čepec. Svátá Ema z Gurku je přímluvkyní za šťastný porod a při očních chorobách.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (58)

Místa v textu označená „f“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Pondělí 25. 6. 1990, 7:10 h.

Neboj se těžkostí a bolesti cesty očištění. Tvá otevřenost pro ni je jedinou podmínkou ke sjednocení se Mnou a obohacování skrze Mne. O svatosti rozhoduje přijímání cesty očištění, kterou vedu.

Není mnoho svatých, neboť jenom nemnozí chtějí přijmout očišťující těžkosti a utrpení. Tak mnoho jich zůstane u malých milostí, poněvadž utíkají od křížové cesty vedoucí ke svatosti: od trápení vnitřních a vnějších, která jsou tavicím tyglíkem na zlato.

Čtvrtek 4. 10. 1990, 22:55 h.

Zdá se ti, že něco musíš, a žiješ ve stresu, že to nezvládneš, že si s tím neporadíš, že ti někdo ublíží.

Proč? Proč je tak těžké být každého dne Mně k dispozici, úplně osvobozená od svých malých plánů?

Odevzdalas Mi svou vůli a jdeš za Mnou cestou celopalné oběti. Ale ničí tě drobností tvé malé každodennosti, v níž zapoминаáš, že Já uspořádávám každý tvůj den. Je špatné, jestliže mě nutíš, abych křížoval tvoje jednání, protože pak kromě společného nesení oběti kříže se Mnou neseš také kříže stavěné tebou samou.

[...]

Mé dítě, nekřížuj sama sebe, protože ti postačí Můj kříž, o který se s tebou dělím. Vystačí ti Moje milost, abych tě vedl a staral se o všechno v tvé každodennosti. Vystačí ti rovněž Moje moc, abych všechno konal a posluhoval si tebou podle Mých plánů. A postačí ti Moje láska, abych tě naplnil radostí a pokojem Božího dítěte. Usiluješ o tak mnohé, ale postačí jen jedno.

„**Pracujte nikoli pro pokrm, který pomíjí, ale pro pokrm, který zůstává k věčnému životu, kvůli tomu, který vám dá Syn člověka.**“ (Jan 6,27)

Pondělí 7. 1. 1991, 11:20 h.

Trojím způsobem lidé reagují na těžké situace, které obsahují složky zla a bolesti:

- odpovídají vzpourou a zlostí,
- utíkají,
- přijímají to v duchu pokání v jednotě se Mnou a obětují svoje utrpení za bližní, zvláště za ty, kteří jsou příčinou jejich trápení.

Ta třetí cesta vede ke zbavení se utrpení všech účastníků trápení: těch, kteří je působí, i těch, kterých se dotýká. A je to cesta zbavená sobectví a touhy po pomstě. Je to cesta čisté lásky – Moje cesta.

Kdo touží být Mým učedníkem a Mým apoštolem, musí přijmout tu třetí cestu boje se zlem. Je to cesta války se zlem především v sobě – a skrze to také se zlem přicházejícím zvnějšku jako zkouška. Zlo dotírající zvnějšku je dopuštěno se záměrem vyjet tvou vnitřní zlo, které nechceš postřehnout.⁽¹⁾

Všude a vždy jsi posílána, abys modlitbou a utrpením obětovaným za lidské duše je spasila a zachraňovala svět od záhuby.

Středa 29. 5. 1991, 10:55 h.

Všechny stesy a to, že se někdo špatně cítí, vycházejí ze zahledění do sebe: z egocentrismu. Všechny smutky, stížnosti, soudu, agrese rovněž.

Křížem, na kterém každý člověk visí, je jeho egocentrismus. To vás křížuje. Tim se křížujete navzájem.

Vyjdi ze svého egocentrismu a sobectví, a uvidíš, že jsi v nebi.

Neděle 2. 6. 1991, 8:45 h.

Když ti dávám milost obrácení: milost víry a lásky, není to proto, abys ji využívala jen pro sebe, aby tobě bylo lépe na tomto i na onom světě.

Dal jsem ti tu milost, aby ses, když v ní žiješ, stala záchranou pro druhé, pro ty, kteří takovou milost neobdrželi. Abys svými modlitbami, obětmi a skutky milosrdenství vyprošovala záchranu pro ně.

Nemysli na sebe, mysl na ty, které můžeš zachránit a pro jejich záchranu tě posvěcují jako Můj nástroj působení ve světě.

Využivej tedy horlivě každou situaci, každou obtíž i utrpení (vnitřní jako i vnější) i každý čas pro záchranu duší, pro nesení Mé spásy světu, který lační po záchraně a čeká na záchranu.

Raduj se a děkuj, když tuto možnost dávám. Pros, abych ji dával v hojnosti, dokud čas milosti trvá.

Ž 85 / Blízko je naše spása

Čtvrtek 27. 6. 1991, 21:05 h.

Dítě Moje, pamatuj na to, že veškerý zármutek, nepřejčnost, netrpělivé a příkré jednání s bližními pochází od zlého ducha. Veškeré podráždění a neklid rovněž.

Chraň se toho, protože to je znamení, že podléháš vlivům pokušitele a tvá duše je ztotočená. Utíkej tehdy do Matčiny náruče a vzyvej Moje milosrdenství.

Žiješ ve světě a zde jsi stále ohrožována vlivem satana, který tě sleduje a snaží se vetřít do tvé duše.

Tvé bezpečí je ve Mně. A je dokonalé, pokud se s důvěrou odevzdáš Mé lásce, která tě provází. Podřizuj se Mé vůli. Každý záchvěv vzpoury a samostatnosti je také dýchnutím pekla, které tě dostihlo, protože je to znamení, že Mi nedůvěřuješ. Že máš větší naději sama v sobě než ve Mně.

Maria je nejenom tvým Vzorem. Ona je s tebou, aby ti pomáhala stávat se stále víc otevřenou k Mému provázení a k proměně tvého srdce.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ „Doopravdy nás nekřížuje náš bližní, ale naše vlastní sobectví, egocentrismus, vysoké ambice, touhy, přecitlivělost ve vlastních záležitostech atd. Každá moje bolest, jakou jsem zakusila od lidí, mi v podstatě ukazovala, že mě bolely: moje sobectví, má pýcha a marnivost, když jsem mnohem víc milovala sebe než bratry, Boží vůli a Ježíše.“ (Z dopisu pro sestru Terezu, 29. 10. 1995)

Láska k nepřátelům proměňuje (4 – dokončení)

Přednáška na 27. letní akademii v Augsburgu v roce 2019

STEFAN ANDRES: EL GRECO MALUJE VELKÉHO INKVIZITORA

Historické pozadí a záměr

Andres napsal tuto novelu v roce 1935 ve slezském exilu, už na útěku před nacisty. Se zvláštním povolením se objevila v roce 1937 v tisku. Zřejmě stejně jako Bergengruenův román prošla novela cenzurou, protože – přesazením do doby okolo roku 1600 – je zde zamýšleno demaskování soudobých mocipánů. Ti z ní vyčetli ovšem jen jeho vítanou kritiku církve.

Když Andres napsal svoji novelu, nemohl použít tehdy ještě neznámé historické poznatky o inkvizici – speciálně o té španělské – které jsou dnes dostupné, třeba v knize od Lütze, na základě bádání historika Angenendta. Proto Andres charakterizoval inkvizici příliš negativně. Ale kritika mocných jeho doby, která stojí v pozadí novely, je každopádně výstižná.

Velký inkvizitor jako nepřítel

Malíř Domenicos Theodokopulos (1541–1614) nazývaný pro svůj krétský původ „El Greco“, dostal zakázku namalovat portrét Velkého inkvizitora, kardinála Nino de Guevary. Byl plný obav, protože věděl, že stačí málo, aby byl obviněn jako kacíř a odsouzen. Jeho obrazy svatých vůbec nenašly jednoznačný souhlas mocných. Musel tedy brát Velkého inkvizitora jako svého nepřitele, který ohrožuje jeho samého a jeho rodinu.

Malířův přítel, lékař Cazalla, nenáviděl kardinála, protože nechal na hranici popravít jeho bratra, teologa. Když dostal objednávku vyléčit kardinála z jeho onemocnění žlučníku, propukla v lékařovi touha po pomstě. Ale to neplatilo pro El Greca. Chtěl dokončit portrét kardinála. Jestli to byl hlavní důvod pro jeho postoj, to se nedovíme.

Jak zacházeli malíř a lékař se svým nepřátelstvím vůči inkvizitorovi? El Greco se nechtěl dát ovlivnit svým strachem, aby se odchýlil od svého povolání umělce malovat co nejpravdivěji. Chtěl kardinálovi pozorováním co nehlouběji porozu-

mět a svoje poznatky přenést do obrazu. Proto ho také nemaluje ve fialové barvě adventu, kterou má kardinál na sobě při sezení, nýbrž v krvavě červeném kardinálském hedvábí. Navzdory vši obavě nechtěl se zdržet kritiky: Církev svatá se stala krvavým ohněm. Volební heslo, tak říkajíc „oči“ inkvizice – milosrdenství a spravedlnost – svádějí malíře k nebezpečnému výroku, že církev svatá nemůže na žádné oko oslepnout.

Velký inkvizitor se považuje za „sluhu spravedlnosti“, který chce osvobodit církev od jejích nepřátel, od kacířů. Oni se musí obrátit, v nejhorším případě při mučení, nebo musí zemřít na hranici. On ví,

Stefan Andres (1906–1970) – vyjadřuje ve svých dílech způsob křesťanského existencialismu. Jeho průběžným tématem je prožívání života člověka mezi svobodou a vinou, většinou v podmínkách diktatury a fanatismu; často je zobrazováno na motivech z antiky a mytologie. Jeho křesťanský názor se vyznačuje novoplatónským a osobním výkladem víry. Jeho nejznámější díly jsou novely „My jsme Utopie“ a „El Greco maluje Velkého inkvizitora“. El Greco maluje Velkého inkvizitora, jak mu Bůh poručí, podle umělecké pravdy.

že Cazalla tento názor odmítá, a lékař mu to také řekl. Ale slíbil kardinálovi, že ho vyléčí, aby mu dal čas navíc. To ovšem nevypadá na lásku. Kardinálovi je jasné, že lékař na něm chce vykonat pomstu, a nařizuje: jestli této noci zemře, ať je to „na žlučník“. Cazalla vyvine své celé lékařské umění, aby dosáhl pro nemocného ulehčení, probdíl noc vedle něho a provází ho po několik týdnů v procesu uzdravování, až je kardinál (prozatím) zase zdravý. El Greco může portrét dokončit.

Potom, co se El Greco a Cazalla zase vrátili do Toleda, počítali s tím, že jejich setkání s Velkým inkvizitorem bude mít ještě neblahé následky. Místo toho byli velkoryse odměněni.

El Greco přijal portrét Velkého inkvizitora do seznamu svých obrazů svatých. Cazalla se podivuje. Malíř mu odpovídá: „Já jsem poznal jeho tvář, a za to je on vděčný. Jak je to zvláštní! On je svatý pro svoji trudnomyslnost, smutný svatý, svatý kat. Má kryptové oči..., kam vyhlížejí ve tmě jeho hlavy a jeho světa, to nevíme.“

Dokonalá láska k nepříteli?

Uskutečňují malíř a lékař lásku k nepřátelům, jak ji Kristus přikazuje?

El Greco se dává vést svým uměleckým ideálem pravdivosti a objevuje v mocném kardinálovi trpícího člověka, který bez radosti a zámčivě koná to, co považuje za službu církvi. Tento poznatek vyjádřil malíř ve svém portrétu inkvizitora. Není to služba lásky, kterou prokazuje obávanému nepříteli? Projevil mu empatii, blahovůli, přízeň. Za to je kardinál vděčný.

A lékař nepropadá své nenávisti a touze po pomstě, ale vykonává základní skutek lásky k nepřátelům: Velký inkvizitor má žít a má být zbaven svého utrpení. Uskutečňuje tím „jenom“ svoji lékařskou morálku, neškodit žádnému nemocnému, nebo je jeho velké nasazení pro kardinála něčím více? Je zde také velká péče o něho, která přispívá k uzdravení.

I když je u obou osob možné mluvit o lásce k nepřátelům, u jedné však ještě

o nedokonalé. Určitě jako o méně dokonalé než u Consolaty a barvíře Sperona ve smyslu následování Krista. Ale právě tato nedokonalost by neměla odradit křesťany, aby začali s láskou k nepřátelům – v překonání lidského strachu, v upuštění od pomsty a ve snaze ukázat nepříteli empatii a nakonec mu dát odpuštění. To ale neznamená, že by schvalovali jeho zlé činy.

Zeptejme se ještě, jestli tento druh lásky k nepřátelům může způsobit proměnu. U Velkého inkvizitora, jak se zdá, nikoliv, protože po svém zotavení – jak píše Andres – vzplanul znovu oheň na hranicích. Ale když mluvíme o El Grecovi – cožpak víme?

Cazalova péče o nemocného v upuštění od pomsty a El Grecovo rozhodnutí pro pravdivost vůči kardinálovi – v překonání strachu – proměnily oba. Nakonec to byla jejich láska k nepříteli. O nenávisti a pomstě už není řeč.

ZÁVĚREM

Jak se dají teologické a filosofické úvahy v 2. kapitole⁽¹⁾ vztáhnout k literárním textům?

Ve vědomém následování Krista splňují bratři Consolaty a barvíř Sperone příkázání Ježíšovo, milovat nepřítelů jako bližního.

Consolata jedná současně milosrdně a vážně varuje, aby ještě pohnula tyrana k obrácení, aby dosáhl věčné spásy a – jak se dá odvodit z kontextu –, aby zasáhla srdce legáta, takže on prokáže milosrdenství tyranovi, aby jeho přívrženci, kteří se stali vinnými, zakusili soud spravedlnosti.

Barvíř Speronovi jde o veřejné blaho, neboli o uzdravení duši lidu státu Cassano a také vraha, od něhož všechno toto zlo vzešlo. On neví, že velký tyran je tím viníkem, tedy nepřitelem, ale zahrnuje ho do své lásky a je připraven vydat svůj život „za mnohé“.

Služba Dona Lucase ve smyslu lásky k nepřátelům spočívá podobně jako u Consolaty v tom, ukázat velkému tyranovi tíži jeho viny a tím ho přivést k lítosti, vyznání své viny a umožnit prosbu o odpuštění. On jedná jako opravdový kněz Kristův.

Také El Greco chce jako malíř svojí službou pravdy otevřít oči Velkému inkvizitorovi pro jeho utrpení v úkolu, který v něm vyvolává psychickou zátěž, případně mu názorně ukázat, že v něm, v nepříteli,

poznal trpícího člověka. To je možné jenom proto, že jeho pohled na kardinála byl veden empatií, tedy vcítěním, blahovůlí, a nedal se strachem donutit k tomu, aby namaloval povrchní portrét.

U Cazalla nevíme, jestli jeho jednání bylo určováno láskou k nepříteli. Ale skutečně je možné chápat starostlivost a stálost, se kterou o kardinála pečoval, jako výraz lásky, kterou prokázal svému nepříteli. Jednání kardinála neschvaluje a nemůže mu (ještě) odpustit smrt svého bratra. Ale to se můžeme jenom domnívat. Svě emoci, tedy touze po pomstě, každopádně odolal.

Základní impuls lásky – ty máš žít, máš dosáhnout štěstí a spásy – je u všech literárních hlavních postav více nebo méně vůdčím motivem. Žádná nemluví výslovně, že „máš milovat bližního jako sebe samého“, ale všechny to konají, a to je rozhodující.

Co se týká odpuštění, to je u velkého tyrana důležitý motiv. On může jako viník prosit o odpuštění a vyzývat ke vzájemnému odpuštění. Jestliže se odpuštění poskytuje svobodně, je to velký dar. Jednoznačné není, ale připravenost k němu Ježíš výslovně doporučuje.

A jak to vypadá s proměnou láskou k nepřátelům? Kristem proměněnými jsou jistě bratři Consolaty a působí proměnu legáta a mají kladný vliv na lid Padovy, zvláště na provinilé přívržence tyrana. Také Sperone a Don Lucas se nechávají Kristem proměnit a mohou dosáhnout proměny tyrana svojí připraveností k odevzdanosti a bezohledně jasnými slovy. Tím přispěli k blahu obyvatel Cassana. U El Greca a Cazalla nejsou proměny tak zřejmé, protože rovněž jejich motivy nejsou zcela otevřené. To, že kardinál zdánlivě nemění svoje jednání, jenom dokládá, že se lidé mohou postavit pravdě na odpor. Ale jeho pohnutky také nejsou poznatelné.

Dohromady je u všech tří literárních textů jasné, že láska k nepřátelům může způsobit pozitivní změny, zvláště je-li chápána jako následování Krista.

*Z Der Fels 12/2019 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ V závěru autorka rozebírá postoje postav z analyzovaných děl – viz Světlo č. 22, 23, 24.

Modleme se za Mezinárodní eucharistický kongres

Kongres bude zahájen 5. září 2021 mší svatou na náměstí Hrdinů v centru Budapešti. Eucharistický kongres vyvrcholí ve dnech 11. a 12. září. Kardinál Péter Erdő má sloužit mší svatou na Kossuthově náměstí a poté povede eucharistické procesí na náměstí Hrdinů. Tam také bude eucharistický kongres následujícího dne zakončen bohoslužbou s papežem Františkem. Všechny akce budou dostupné na internetu, a to i ve znakové řeči.

Aby byl eucharistický kongres skutečně světový, musí začínat už na úrovni jednotlivých farností. S myšlenkou na to, že se s námi ve stejných chvílích spojují křesťané z celého světa, postavme Eucharistii do centra svých společných aktivit. Modleme se proto za nadcházející Mezinárodní eucharistický kongres, například slovy:

*Nebeský Otče,
prameni života,
naplň nás svým Svatým Duchem,
abychom rostli v lásce ke Kristu,
který za nás obětoval svůj život,
a poznávali ho přítomného
v Eucharistii.
On je náš Pán a Mistr,
naš pokrm a náš přítel,
naš lékař a náš pokoj.
Dej nám odvahu,
abychom přede všemi vydávali svědectví
o jeho radosti a síle.
Dej, aby příprava
na eucharistický kongres
i jeho slavení
vedly k opravdové duchovní obnově
křesťanských společenství,
měst, národů Evropy i celého světa.
Amen.*

Potřebné informace týkající se eucharistického kongresu najdete na internetových stránkách www.cirkev.cz. Bližší budou jednotliví účastníci informováni podle vývoje epidemiologické situace. Ostatní věřící vyzýváme, aby se k eucharistickému kongresu připojili modlitbou ve farnostech či jiných společenstvích.

Zdroj: TS ČBK

Genderové přeměny - nebezpečný trend

Za novou „sociální pandemií“ a ideologickou módou označil britský týdeník *The Economist* nárůst případů poruchy pohlavní identity. Statistiky totiž ukazují, že případy takzvané pohlavní dysforie se stále častěji týkají mladých mužů ze západních zemí. Autoři článku zároveň varují před přístupem řady klinik, které navrhuji změnu pohlaví jako jedinou medicínu na vnitřní utrpení dospívajícího člověka.

Podle britského týdeníku případy genderových přeměn narostly ve srovnání se situací před deseti lety až třicetinasobně. Druhou stranou téže mince jsou ale stále častější soudní procesy, jako například nedávno uzavřená kauza Keiry Bellové. Tato mladá Angličanka vyhrála soud s klinikou, kde prošla změnou pohlaví. Ve dvaceti letech si uvědomila, že transformace její problémy nevyřešila. Bylo však už pozdě, protože změny, které podstou-

pila, jsou nevratné. Soud uznal, že navzdory vědomé shodě nebyla v té chvíli ještě dostatečně zralá pro takto dalekosáhlé rozhodnutí.

K podávání léků blokujících dospívání se ve Velké Británii nově nevyžaduje pouze shoda rodičů, nýbrž soudní rozhodnutí. Krok zpět učinilo také Finsko, kde došlo loni v červnu k revizi předpisů ohledně pohlavní dysforie a namísto změny pohlaví byla doporučena psychologická terapie. Podobnou cestou se již dříve vydalo také Švédsko. Dětská nemocnice Astrid Lindgrenové ve Stockholmu ohlásila, že již nebude podávat léky blokující dospívání nezletilým. Důvodem bylo vědomí o velkém množství zneužití. Průzkum provedený švédskou televizí zastavil vládní návrh zákona, který měl snížit věkovou hranici pro vykonání těchto zákroků na 15 let. Návrh se opíral o údajný výzkum o vysokém sklonu k sebevraž-

dám mezi dětmi, kterým se nepodařilo podstoupit transformaci. Tento problém se měl týkat až čtyřiceti procent transsexuálních nezletilých. Novináři nicméně odhalili, že data jsou smyšlená a žádný vědecký výzkum je nepotvrdil.

Připomeňme, že papež František označil genderovou ideologii za jeden z hlavních projevů zla v dnešním světě, za útok na různorodost a Boží kreativitu. Jak řekl, tato ideologie „*usiluje o podkopání základů lidskosti (...) a stává se kulturním diktátorem, který nepřichází zdola, nýbrž je shora vnucován některými státy, jako jediná možná cesta kultury, které je nutné se přizpůsobit,*“ – uvedl papež František v knižním rozhovoru vydaném vloni v únoru (Papa Francesco con Luigi Maria Epicoco. *San Giovanni Paolo Magno*, Edizioni Paoline, únor 2020).

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html

Kontemplativní modlitba - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

slavné svědectví svatého faráře z Arsu: „Kontemplace je pohled víry upřený na Krista. *„Já se dívám na něho a on se dívá na mne,*“ říkal svému svatému faráři venkovan z Arsu o své modlitbě před svatostánkem. (...) Světlo Ježíšova pohledu osvětluje zrak našeho srdce; učí nás vidět všechno ve světle jeho pravdy a jeho soucitu se všemi lidmi.“ (*Katechismus katolické církve*, 2715) Všechno pochází odtud: ze srdce, které vnímá, že je na ně pohlíženo s láskou. Potom se realita kontemplanuje jinými očima.

„Dívám se na něho a on se dívá na mne!“ Je to tak. V láskyplném rozjímání, typickém pro nejintimnější modlitbu, nepomáhá množství slov. Stačí jediný pohled, stačí se přesvědčit, že náš život je obklopen velkou a věrnou láskou, od níž nás nikdy nic nemůže oddělit.

Ježíš byl učitelem tohoto pohledu. V jeho životě nikdy nechyběl čas, místo, ticho a láskyplné společenství, které zabraňují tomu, aby naše bytí bylo pustošeno nevyhnutelnými zkouškami, ale aby byla zachována krása. Jeho tajemstvím je vztah s nebeským Otcem.

Pojďme se zamyslet nad událostí Proměnění. Evangelia uvádějí tuto epizodu v kritickém okamžiku Ježíšova poslání, kdy kolem něj narůstají spory a odmítání. Ani mnozí z jeho učedníků ho nechápou a odcházejí. Jednoho z Dvanácti napadají myšlenky na zradu. Ježíš začíná otevřeně mluvit o utrpení a smrti, které na něj v Jeruzalémě čekají. V této souvislosti Ježíš stoupá na vysokou horu s Petrem, Jakubem a Janem. Markovo evangelium říká: „Byl proměněn před jejich očima. Jeho šat byl zářivě bílý, jak by jej žádný bělič na zemi nedovedl vybělit.“ (Mk 9,2-3) Právě když je Ježíš nepochopen, odcházejí, nechávají ho samotného, protože mu nerozumí. Právě když je Ježíš nepochopen, když se zdá, že se vše rozplyne ve víru nedorozumění, tam zazáří božské světlo. Je to světlo Otcovy lásky, které naplňuje srdce Syna a proměňuje celou jeho osobu.

Někteří učitelé spirituality v minulosti chápali kontemplaci jako opak akce a vyvyšovali povolání, které prchá ze světa a jeho problémů, aby se plně věnovalo modlitbě. Ve skutečnosti v Ježíši Kris-

tu, v jeho osobě a v evangeliu neexistuje žádný kontrast mezi kontemplací a akcí. V evangeliu, v Ježíši není kontradikce. Ta mohla pocházet z vlivu nějakého novoplatonského filozofa, ale jistě je to dualismus, který nepatří ke křesťanskému poselství.

V evangeliu je jediné velké povolání, a to následovat Ježíše na cestě lásky. To je vrchol a střed všeho. V tomto smyslu jsou charita a kontemplace synonyma, říkají totéž. Svatý Jan od Kříže tvrdil, že malý čin čisté lásky je pro církev užitečnější než všechna ostatní díla dohromady. To, co pochází z modlitby, a nikoli z domněnky našeho ega, to, co je očistěno pokorou, i když je to akt odloučené a tiché lásky, je největším zázrakem, jaký křesťan může uskutečnit. To je cesta kontemplativní modlitby: Dívám se na něho, on se dívá na mne. V tom spočívá čin lásky v mlčenlivém dialogu s Ježíšem, který církvi tolik prospívá.

Přeložil Petr Vacík,

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

(Redakčně upraveno)

Adorace - eucharistické klanění Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše vynahrazující za lidské nevděčnosti

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Důležitým prvkem oddanosti Srdci Ježíšovu je vynahrazování za urážky a hříchy, nebo také jinými slovy, očišťování. Ctitelé Nejsvětějšího Srdce, hluboce prožívající tajemství Boží lásky, vnímají, že tato Láska není opětována, je často odmítána a opovrhována. Všimají si toho, čeho si všiml ve 13. století sv. František z Assisi, když volal na náměstích italských měst: „Láska není milována!“ Na tuto lidskou nevděčnost si Pán Ježíš postěžoval sv. Markétě Marii Alacoque a prosil o odčinění úkonem smíru. Pochopením pravdy, že z lásky k člověku Bůh obětoval svého Syna, a zároveň vědomím, že odpovědí na tuto lásku bývá často hřích, rodí se v srdcích ctitelů Srdce Ježíšova touha po nápravě.

Svatý Jan Pavel II. učil, že bychom měli Božímu Srdci vynahrazovat za hříchy, které jsme spáchali my a naši blízcí, jakož i za odmítání Boží dobroty a lásky; učit se od Srdce Ježíšova lásce k Otci a pochopení tajemství hříchu. Papež Pius XI. ve své encyklice *Miserentissimus Redemptor* (r. 1928) věnované vynahrazování vysvětloval: „Je samozřejmé, že v případech zanedbávání nebo urážek nezrozené Lásky by mělo být odpovězeno úkonem smíru, což je běžně označováno jako povinnost zaplatit (vynahradit) [...]. Duch očisty neboli smíru hrál vždy důležitou roli v kultu uctívání Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Nic jiného lépe neodpovídá genezi, či účinnosti, že tato forma uctívání je vhodná, jak potvrzuje historická praxe, posvátná liturgie a papežské dokumenty.“

Důležité místo v kultu (uctívání) Božího Srdce zaujímá adorace. Sám Pán Ježíš ji vyžadoval od svaté Markéty Marie. Od doby zjevení v Paray-le-Monial církev přisuzuje adoraci zvláštní význam. Jak by ji měli prožívat ctitelé Ježíšova Srdce? Sv. Josef Sebastian Pelczar učil, že během adorace máme být před Srdcem Ježíšovým jako před největším králem - v postoji pokory a ponížení - a opakovat se sv. apoštolem Tomášem: „Můj Pán a můj Bůh!“ (Jan 20,28) Vyzýval ke vzbuzová-

ní aktu víry, naděje a lásky v srdci, důkuvzdání a chvály Srdci Ježíšovu za jeho nekonečnou lásku. K prožití adorace tímto způsobem nám může pomoci rozjímání o Kristově utrpení na kříži a o urážkách, které utrpělo jeho Srdce. Nejkrásnější modlitbou je však setrvání v tichu a naslouchání slovům a hlasu Ježíše. Během takové adorace chtějí věřící vyjádřit svou lásku ke Kristu a spočinout na jeho Srdci - podobně jako milovaný učedník sv. Jan při poslední večeři. Tento způsob adorace doporučil celé církvi sv. Jan Pavel II. ve své encyklice o Eucharistii: „Je krásné důvěrně s ním rozmlouvat, ležet na jeho hrudi jako milovaný učedník (srov. Jan 13,25) a nechat se jemně pronikat nekonečnou láskou jeho srdce.“ (*Ecclesia de Eucharistia*, 25) Tím, že prokazujeme Kristu mimořádnou lásku a vděčnost, stává se adorace odměnou za nedostatek lásky k tolika jím tak milovaným lidem.

Ctitelé Srdce Ježíšova se snaží prožít adoraci v duchu vynahrazování. Chtějí utěšit Krista za všechny nevděčnosti, rouhání, nenávisť, ponižování, svatokrádeže a chlad křesťanů, a proto na začát-

ku modlitby vzbudí úmysl vynahrazovat za hříchy a lidské nevděčnosti. Každý první pátek v měsíci je pro členy Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Ježíšova výjimečným dnem rozjímání o Boží lásce zjevené v Srdci Ježíšově, ale v první řadě je to čas zvláštního zadostiučinění (nápravy) skrze účast na mši svaté a adoraci vynahrazující Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Hřích je urážkou Stvořitele a neposlušností jeho zákona; staví se proti

Boží lásce a odvrací od něj naše srdce. Z tohoto důvodu svatý Jan Pavel II. vyzýval: „Zůstávejme na kolenou před Ježíšem přítomným v Eucharistii, abychom svou vírou a láskou vynahradili zanedbávání, zapomnění, nebo dokonce urážky, které musí náš Spasitel zakoušet v tolika částech světa.“ Na oplátku svatý Josef Sebastian Pelczar radil: „Když mnohým je Ježíš skrytý v Nejsvětější svátosti oltářní naprosto lhostejný, ty sám co nejčastěji o něm čti, mluv a naslouchej, ale především ať tvé srdce po něm vřele touží, aby ses stal hořící lampou před oltářem.“

Navrhovaná témata pro diskuzi v rámci setkání Čestné stráže NSPJ:

1. V čem spočívá vynahrazování Božímu Srdci za urážky a hříchy?
2. Co nás učí svatý Jan Pavel II. a papež Pius XI. o vynahrazování?
3. Jak moje společenství prožívá adoraci každý první pátek v měsíci? Co můžeme změnit, zlepšit?

Formace členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, Krakov 2020 (Józef Gawet SCI, s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová

Tato formace je ve Světle uveřejňována postupně, avšak nepravidelně. První dvě části byly otištěny v číslech 19/2021 a 22/2021.

Reiki - okultistické léčení

V léčení metodou reiki se člověk odvolává na neznámé duchovní síly - porušuje tedy první přikázání Desatera. Takové působení je závažným hříchem, rychle a nejsilněji otevírá člověka démonickému působení, a to včetně posedlosti.

V metodě reiki se údajně využívá k léčení univerzální životní energie. Ve skutečnosti je tato praktika okultistická: vzhledem k metodě působení a zdroji účinnosti. Kněz Alexander Posacki SJ, démonolog, expertní člen Mezinárodního sdružení exorcistů, přesvědčuje: „Všechno je typické pro magii, kde neosobní všemoc rituálu je rozhodující s podmínkou, že samotný rituál bude proveden precizně a podle pravidel, ačkoliv třeba velmi vnějškově.“ Okultistický rituál je pozváním zlých duchů na pomoc. Ti člověku ochotně „pomohou“: dají zdraví a neobvyklé schopnosti, ale za obrovskou cenu - za jeho duši... Čím větší hřích pýchy, větší vědomí odvrácejí se od Boha a vědomí spáchaného zla, tím větší přístup démonů k člověku a tragičtější důsledky jejich působení.

Zakamuflované nebezpečí reiki

Stoupenci reiki tvrdí, že je to tradice přirozeného uzdravování, která nemá náboženský charakter. *Encyklopedie náboženství* uvádí, že je to praktika iniciační a okultistická představovaná jako přirozená „relaxační, terapeutická a uzdravovatelská; systémy přirozeného uzdravování opírající se o ideu univerzální energie, která je nezbytná k životu a proniká všechny živé organismy“. Podle této metody nemoc je nedostatkem energetické rovnováhy v člověku na úrovni emocionální, psychické i duchovní. Osoba vykonávající reiki musí projít iniciací, být „naladěná“ mistrem reiki a skrze vztáhnutí rukou odpovídajícím způsobem nad nemocným mu má navrátit rovnováhu energie.

Ve skutečnosti má ale metoda reiki zřetelné rysy náboženské a je světonázorem monistického charakteru (svět je prakticky jen jediné bytí, jeden princip) nebo panteistického (ztotožnění Boha s přírodou a jevy v ní se vyskytujícími), spojeným se sebezbožštěním, se spiritismem i s náboženským synkretismem (zjednodušení, pokřivení a smíchání buddhismu s křesťanstvím). Dokument konference episkopátu Spojených států amerických (z 26. března 2009) uvádí: „Člověk používající techniku reiki bez odůvodnění, stejně ze strany víry, jakož i přírodních věd, vstupuje do temné oblasti pověry, čili do sféry, která nepatří ani do prostoru víry, ani vědy.“ Reiki nemá nic společného ani s tím, co je v křesťanství uzdravením skrze Boží milost, ani s konvenčním léčením. Neexistuje vědecké vysvětlení, jakým způsobem by mohlo být léčení metodou reiki vůbec účinné. Početnými mezinárodními antisektářskými organizacemi je reiki bráno jako destruktivní sekta. Svědectví osob, které byly zapleteny do praktik reiki, odhalují její neobvykle škodlivé působení.

Život v hříchu umožnil přístup zlu

Dorota prošla mnoha kurzy reiki. Od své mistryně slyšela, že je oblíbenkyně „hory“. Žena ignorovala znepokojivá znamení a stále hlouběji vcházela do světa okultismu. Konečně bolesti a utrpení, zažívané v důsledku otevírání se zlým mocnostem, pomohly Dorotě prohlédnout. Vyšla se k exorcistovi na modlitbu, v peci spálila knihy spojené s reiki a další materiály, diplomy z kurzů, které absolvovala, a vahadla a jiné podobné věci zničila.

Její skoncování se zlem vzbudilo zesílený útok démonů: „Když jsem to udělala, začalo v mém životě utrpení. Nespala jsem asi dva měsíce. Světlo v ložnici svítilo celé noci. Když se blížila noc a chtěla jsem jít spát, vidala jsem různé přízraky, které přicházely. Jejich útoky jsem vnímala tak, jako by se kolem páteře, nohou a rukou ovíjel obrovský počet hadů a stovky jehel se mi zabodávaly do těla. Bála jsem se každé další noci. Když jsem si na chvíli zdřímala, rychle jsem se budila s otevřenými očima. Moji rodinu také začaly trápit noční můry.“ Za této situace bylo pro Dorotu jedinou záchranou obrátit se k Bohu: „Tou dobou jsem se hodně modlila růženec. Ty modlitby mi přinášely značnou úlevu. Exorcista říkal, že musím co nejdříve napřimit svoje stezky a uzavřít svátostně manželství, protože život v hříchu umožnil silám zla široký přístup ke mně.“ Dorota začala Boha brát vážně. Pocítila moc milosti Boží plynoucí ze svátostí, Písma svatého a z modlitby, a také si uvědomila ničivou moc hříchu. „Teď s velkou vděčností a pokorou děkuji Ježíšovi za to, že mě vyval z rukou démona. Ukázal mi moji cestu. Jeho láska nezná hranic. On čeká jenom na náš souhlas a hned jenně vstoupí do našeho často zamotaného života, který sám začíná narovnávat.“

Vlk v rouše beránčím

Kateřina nemá po svém obrácení pochybnosti, že za metodou reiki stojí démoni. Účastníci kurzů reiki se zapojujáním do těchto praktik otevírají působení zla, které vždy člověku škodí. Aby získali důvěru lidí a přesvědčili je o jakoby dobročinném působení reiki během kurzu, kterého se účastnila i Kateřina, zpívaly se písně o Duchu Svatém, objímalo se a hovořilo o tom, že reiki je Boží energie... Na jednom kurzu guru dokonce účastníkům řekl, aby se obrátili na Ježíše. Takové působení je charakteristické pro New Age, ve kterém se libovolně spojují prvky z různých náboženství, též z křesťanství, samozřejmě vypadají úplně jinak. Kateřino srdce se ale upřímně otevřelo Ježíši a dotkla se ho síla jeho jména. Kristus přitáhl její srdce k sobě. Díky tomuto prožitku žena vstoupila na dobrou, i když nelehkou cestu obrácení: „Ještě jsem chodila na meditace, ale už jen krátce, poněvadž jsem začala chodit do kostela. Chtě-

Pohodový poutní zájezd do nádherného rakouského Tyrolska + jezero Achensee v termínu 9. - 15. 9. 2021 (přihlašování již probíhá, místa se plní). Poutní místa, nenáročná procházky alpskou přírodou, putování po svatojakubské cestě, rodinný hotel s venkovním bazénem, karta na lanovky zdarma, odjezdy z mnoha míst ČR. Pojeďte s námi!

Přihlášky: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, telefon: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 360, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.simeon.cz.

la jsem být blízko Ježíše. S ním mi bylo dobře. Očišťování trvalo dlouho a nebylo lehké. Prošla jsem jeho mnohými fázemi. Když pomyslím, že jsem mohla udělat krok zpět, až se potím hrůzou.“ Kateřina zažila to, že jenom Bůh jí dává svobodu a naplnění. Vykonala generální zповěď, odevzdala ke spálení exorcistovi všechny své ezoterické knížky, osvědčení o absolvování kurzů, tarotové karty... Nyní se intenzivně podílí na životě církve; patří do společenství, protože sama tvrdí: „Chodit do kostela neděli co neděli je málo. Je třeba více se angažovat.“

Bůh dal vytoužený pokoj

Dle svědectví další osoby, která odmítla praktiky reiki, se návrat k Bohu odehrával za velmi dramatických okolností. Tedy ona žena, přesvědčená, že může lidem pomáhat metodou reiki, přijala na seanci muže, který se začal podivně chovat po prohlídce tzv. kamenných kruhů. Když na něj žena začala vzkládat ruce a odříkávat pečetící slova, ukázal se u něj démonický projev. Démon střídavě opouštěl tělo toho muže a zase se do něj vracel. Jak využíval jeho tělo, pokoušel se satan uskrtit nebo probodnout nožem ženu provádějící seanci. Tyto a ještě jiné hrozné věci, které se dály během tohoto aktu, bezradnou ženu vyděsily. V jistou chvíli pocítila, že má kleknout a začít se modlit růžencem. Ta modlitba ji zachránila a umožnila jí porozumět celé situaci: „Zápas s démonem vstupujícím do muže a zase z něj vystupujícím trval dvě hodiny. Zlý duch jako by procházel skrze mne (mluvila jsem tehdy mužským hlasem, což mě šokovalo), nebo se o mne otíral (cítila jsem tehdy mrazivé mravenčení). Měla jsem pocit, že mé tělo bylo probodáváno něčím ostrým. Stále víc mi docházelo, že všechny paranormální schopnosti, které jsem získala, pocházely od zlého ducha. Všechno bylo hříchem. Začala jsem prosit Boha, abych neumřela, jinak přijdu do pekla, a vlastně tehdy jsem zažívala jeho fragment. Chtěla jsem dožít rána, abych mohla běžet do kostela a prosit o pomoc.“ Nazítří v kostele ženu poslali k exorcistovi. Kněz jí vysvětlil, jak se má po několik dní připravovat na zповěď. Během té těžké doby žena nepouštěla z ruky růžencem, který jí byl duchovním štítem před útoky Zlého. „Když jsem končila zповěď, pocítila jsem, že mé

srdce je horoucí, přeplněné láskou a pokojem. Konečně jsem našla to, co jsem hledala čtyřicet let – Boží pokoj.“

Vyjít z okultistických praktik není nikdy lehké, protože zlý duch se zlobou útočí na ty, kteří se vyrvali z jeho rukou. Výše vzpomínaná žena takto vypráví o tom utrpení: „Satan neodpouštěl. Útočil na mne pět let. Na počátku byly nejhorší noci. Démon se vtíral do mé mysli, strašil mne, bil. Budila jsem se vylekaná a zmlácená, ačkoliv na mém těle nebylo vidět žádné modřiny.“ V těžkém čase očišťování, přetrhávání vazeb se zlem je jedinou pomocí přilnutí k Bohu, svátostný život, modlitba a setrvávání ve společenství církve. Po uvolnění se z praktikování reiki žena vypověděla: „Účastnila jsem se denně mše svaté. Zповědnice se pro mne stala čím si krásným, místem, ve kterém cítím Ježíšovu blízkost. Pochopila jsem také, jak moc satan nenávidí kněze, kteří zachraňují naše duše. Poznala jsem, jakou sílu má růženec. Bůh způsobil v mém živo-

tě mnoho zázraků: ukázal cestu k věčnému životu, dal vytoužený vnitřní pokoj, naplnil srdce láskou, uzdravil tělo i duši, dal byt, auto, firmu a mnoho jiných věcí, které pro mne byly kdysi nedosažitelné.“

Z perspektivy mnoha let svého neuvědomělého života v hříchu směřuje obrácená žena ke všem věřícím následující výzvu: „Není dobré procházet lhotejně kolem někoho, kdo zjevně hřeší. Kapka proráží skálu. Možná, že pozornost věnovaná někomu takovému bude tou první kapkou, a možná doplní číši a obrátí ho k Bohu. Lásku Boží už vykoná ostatní.“ Ona žena ztratila mnoho let svého života a téměř ztratila svoji duši, poněvadž hledala pravdu a štěstí na špatných místech. Nikdo z věřících jí neukázal zdroj pravdy, nenapomenul s láskou a nevaroval před okultistickými praktikami. Po svém obrácení si žena tím více všímá, jak důležité je dělit se o poklad víry a hovořit o Boží lásce.

*Z Mihuycie się! 1/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neuhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co

se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neuhu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Místra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedomolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi nařikají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

Rozum osvětlený vírou

Svatý Jan Pavel II. v encyklice „Fides et ratio“ (Věra a rozum) a ve svých katechezích demaskuje lživou propagandu, která se pokouší vnútit přesvědčení, že víra v Boha se nedá spojit s vědeckými zkoumánými a s rozumem.

Svatý Jan Pavel II. tvrdí, že „mnoho učenců, a to jak v minulosti, tak i v současnosti, konstatuje, že disciplína ve vědeckém bádání a upřímné a radostné uznání existence Boha nejenom mohou jít ruku v ruce, ale také tvořit dokonalou jednotu“. Papež připomínal zjištění, které se týkalo 398 vynikajících učenců z celého světa. Ukázalo se, „že jenom 16 z nich se považuje za nevěřící, 15 za agnostiky a 367 za věřící“ (Katecheze, 17. července 1985; srov. A. Eymieu, *La part des croyants dans les progrès de la science*, s. 274). Podstatně převažující většina nejproslulejších vědců jsou hluboce věřící lidé.

Připomeňme například vynikající učence, kteří byli hluboce věřícími katolíky: Mikuláš Koperník (astronomie), řeholník Gregor Mendel (genetika), Antoine Lavoisier (chemie), Enrico Fermi a Erwin Schrödinger (fyzika), Blaise Pascal (matematika) nebo John von Neumann (informatika).

Jan Pavel II. citoval výpověď proslulého italského učence Enrika Mediho, která ukazuje, jak učenci, opírající se o vědecká bádání, dospívají k logickému závěru, že Bůh Stvořitel existuje. Toto tvrdil prof. E. Medi: „Říkám mladému člověku: Pohlédni, tady je nová hvězda, galaxie, neutronová hvězda, vzdálená 100 milionů světelných let. A přece tamty protony, elektrony, neutrony, mezony jsou identické s těmi, ze kterých se skládá ten mikrofon. Identičnost vylučuje pravděpodobnost. To, co je identické, nemůže být pravděpodobné. A tedy existuje příčina, která onomu bytí dala jemu vlastní podobu. Tou příčinou je Bůh. Mluvím jazykem vědy, že existuje bytí, které je původcem identičnosti věcí vzdálených. A množství identických částic představuje 1085. (...) Přijmeme tedy píseň galaxií? Kdybych byl Františkem z Asissi, řekl bych: »Ó galaxie nekonečných prostorů, oslavujte mého Pána, neboť je všemohoucí a dobrý. Ó atomy, protony, elektrony, ó ptačí zpěvy, ó šumu listů a vzduchu, které se nacházejí pod

nadvládou člověka, jako modlitba, zpívající hymnus, který vrací k Bohu!“ (Katecheze sv. Jana Pavla II., 17. července 1985)

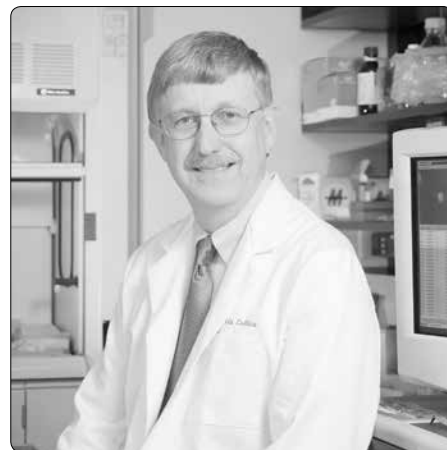
Tvrzení, že se nedá spojit víra s vědou, je naprosto chybné. Skutečností je, že mnozí vynikající vědci jsou lidé hluboce věřící a že jim vědecké objevy pomáhají hlouběji věřit a ještě víc milovat Boha Stvořitele.

Jedním z největších vědeckých objevů na počátku 21. století bylo poznání posloupnosti všech nukleotidů lidské DNA, čili sekvenování lidského genomu. Tento objev učinil tým vědců pracující pod vedením prof. Francise S. Collinse. Na počátku své vědecké kariéry byl Collins ateistou, ale upřímně hledal pravdu, obrátil se a stal se křesťanem. V roce 2006 publikoval knihu s názvem *The Language of God: A Scientist's Evidence for Belief*, ve které takto psal o sekvenování lidského genomu: „Máme první vhléd do naší knížky instrukcí, známé dříve jenom Bohu. Bůh Bible je Bohem genomu. Musí být ctěn stejně tak v katedrále, jako v laboratoři. Všechno, co stvořil, je majestátní, zvláštní, komplikované a krásné.“ (s. 3) Sekvenování lidského genomu je jedním z největších vědeckých objevů, nutícím každého intelektuálně poctivého vědce vzdát chválu Bohu.

Podle prof. Collinse víra v Boha musí být také racionální volbou. Přesvědčoval o tom, že není žádný konflikt mezi vírou a vědou. Takto napsal: „Není konflikt v tom, být rigorózním vědcem a osobou věřící v Boha, který se osobně zajímá o každého člověka. Doménou vědy je zkoumání přírody. Doménou Boha je svět duchovní, skutečnost, kterou není možné zkoumat pomocí nástrojů a jazyka vědy. Ta musí být zkoumána srdcem, myslí a duší, aby spojila obě skutečnosti.“ (Tamtéž, s. 6)

Víra se opírá o rozum

Dospělá víra se vždy opírá o rozum. Stejně tak musíme pamatovat na to, že díky světlu víry můžeme lépe poznávat a rozumět skutečnosti, která nás obklo-

Francis S. Collins, americký vědec, jehož skupina přečetla sekvenční lidského genomu

puje. Skrze akt víry se otevíráme neviditelné duchové skutečnosti Boha, jehož nemůžeme poznat samotným rozumem ani svými smysly. Tak tedy rozum osvětlený vírou vede člověka cestou, na které on poznává objektivní pravdu o Bohu, o člověku a o posledním smyslu lidského života, utrpení a smrti.

Ve své encyklice sv. Jan Pavel II. píše: „Věra a rozum (*Fides et ratio*) jsou jako dvě křídla, jimiž se lidský duch pozvedá k nazírání pravdy. Touhu poznat pravdu a nakonec poznat Boha samého vložil totiž do lidského srdce Bůh, aby člověk tím, že pozná a bude milovat Boha, mohl dosáhnout také plné pravdy o sobě samém.“ (*Fides et ratio*, 1) Není možné vznést se ke kontemplaci pravdy jenom jedním křídlem, jsou k tomu nutná dvě: rozum i víra, které si vzájemně pomáhají a doplňují se. Víra otvírá před rozumem neohraničené perspektivy a svobodu poznávání. Zatímco víra zbavená opory v rozumu je ve velkém nebezpečí, že se stane pověrou nebo mýtem. Katolická církev učí, že chybou je opírat se pouze o samotný rozum (rationalismus), a stejně tak je chybou úplně odmítnutí rozumu a opírání se výlučně o víru (fideismus).

Svatý Jan Pavel II. zdůrazňuje fakt, že „člověk je schopný poznat Boha samotným rozumem: je schopen jistého »věděni« o Bohu, ačkoliv to není bezprostřední věděni. A tedy vedle »věřím« se nachází jakési »vím«. To »vím« se týká existence Boha, a také do jisté míry jeho bytosti. (...) Podle církve naše přemýšlení o Bohu opřené o víru má rovněž charak-

Nový prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti

ter »rozumný« a »rozumový« (*Katecheze*, 20. března 1985).

U lidí čistého srdce, kteří se upřímně snaží o poznání pravdy, se rozum a víra vzájemně doplňují a tvoří harmonickou jednotu. „Jestliže světlo víry tak jako světlo rozumu pochází od Boha,“ – dokazoval sv. Tomáš Akvinský – „tak si nemohou vzájemně protirečit. (...) Víra se tedy nebojí rozumu, ale vyhledává ho a má k němu důvěru. Jako milost předpokládá přirozenost a přivádí ji k naplnění – tak víra předpokládá a zdokonaluje rozum. Ten pak, osvícený vírou, je osvobozen od křehkosti a omezení pocházejících z neposlušnosti hříchu a nachází nezbytnou sílu povznést se k poznání tajemství Trojediného Boha.“ (srov. *Fides et ratio*, 43) Svátý Tomáš argumentoval, že „víra totiž je jistým způsobem »výkon myšlení«; lidský rozum se tedy souhlasem s obsahem víry neruší ani neumenšuje; k pravdám víry se dospívá v každém případě svobodným rozhodnutím a vědomě“ (*tamtéž*).

Rovněž všechna jasná vědecká zkoumání se nikdy neprotiví víře v Boha, ale vedou k ní. V koncilové konstituci *Gaudium et spes* čteme: „Když se tedy provádí metodické bádání ve všech vědních oborech skutečně vědecky a podle mravních zásad, nebude nikdy ve skutečném rozporu s vírou, protože věci světské i věci víry pocházejí od jednoho a téhož Boha. Kdo se snaží pokorně a vytrvale zkoumat tajemství skutečnosti, ten je, třeba i nevědomky, jakoby veden Bohem, který udržuje všechny věci a působí, že jsou to, co jsou.“ (GS, 36)

Poznání Boha skrze víru

Člověk, který používá rozum, je schopný poznat skutečnost existence Boha Tvůrce. Avšak poznání Boha, který zjevuje celou pravdu o sobě, se uskutečňuje na rovině víry – prostřednictvím navázání osobního vztahu lásky s ním. To samotný Bůh nám zjevil bezprostředně, že je jeden ve třech Osobách, že „prostřednictvím Krista, vtěleného Slova, mají v Duchu Svatém přístup k Otci a stávají se účastnými božské přirozenosti“ (*Dei verbum*, 2), že nás zve ke sjednocení se s ním v lásce. Tyto a jiné pravdy, které nám vyjevil Bůh, se dají poznat jenom na rovině víry podporované rozumem, „víry, která působí skrze milost“ (srov. Gal 5,6).

Papež František jmenoval nového prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti – arcibiskupa Arthura Rocheho, někdejšího biskupa Leedsu a dosavadního sekretáře této kongregace, povoláného do Vatikánu papežem Benediktem XVI. v roce 2012. Místo prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti bylo neobsazené od 20. února letošního roku poté, co z důvodu věku odstoupil kardinál Robert Sarah.

Arcibiskup Roche se narodil v roce 1950 v Battley Carr nedaleko Leedsu. Teologii vystudoval ve španělském Valladolidu a v roce 1975 byl vysvěcen na kněze ve své rodné diecézi. Mezi různými úkoly, které později zastával, zmiňme organizaci návštěvy Jana Pavla II. v Yorku roku 1982. V letech 1991–96 studoval na Papežské gregoriánské univerzitě a byl spirituálem Anglické koleje v Římě. V roce 2001 jej Jan Pavel II. jmenoval po-

mocným biskupem Westminsteru. Krátce nato se stal koadjutorem leedské diecéze a do jejího čela nastoupil jako sídelní biskup od roku 2004. Zastával rovněž roli předsedy Mezinárodní komise pro angličtinu v liturgii, která připravila nový překlad Římského misálu publikovaný v roce 2011. O rok později jej Benedikt XVI. povolal do Vatikánu jako sekretáře Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Na uprázdněné místo sekretáře této kongregace jmenoval papež František Mons. Vittoria Franceska Violu, O.F.M., biskupa italské Tortony, kterému zároveň udělil arcibiskupskou hodnost. Vice-sekretářem byl současně jmenován Mons. Aurelio García Marciás, dosavadní ředitel úřadu Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, který byl rovněž jmenován titulárním biskupem Rotdonu.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

Svátý Jan Pavel II. poukazuje na fakt, že když se Bůh zjevuje, dává nám odpověď na otázku po posledním smyslu našeho života: „Je skutečností, že tajemství člověka se opravdu vyjasňuje jen v tajemství vtěleného Slova.[...] Mimo tento pohled zůstává tajemství osobního života lidí neřešitelnou záhadou. Kde jinde by mohl člověk hledat odpověď na dramatické otázky, jako je problém bolesti, utrpení nevinného a smrti, než ve světle, které vyzařuje tajemství utrpení, smrti a vzkříšení Krista?“ (*Fides et ratio*, 12) „Zjevujícímu Bohu je třeba prokazovat »poslušnost víry«, již se celý člověk svobodně odevzdává Bohu tím, že se »rozumem i vůlí plně podřizuje zjevujícímu Bohu« a dobrovolně přijímá zjevení, které dal Bůh.“ (*Dei verbum*, 5)

Prostřednictvím aktu víry – čili skrze akt úplného odevzdání se Bohu – člověk nejplněji realizuje svoji osobní svobodu. Svátý Jan Pavel II. zdůrazňuje, že „víra dokonce umožňuje každému co nejlepším způsobem vyjádřit svou svobodu. Jinými slovy: svoboda se neuskutečňuje v rozhodnutích proti Bohu. Jak by totiž odmítnutí toho, co umožňuje seberealizaci, mohlo být považováno za autentické užívání svobody? Ve víře totiž lidská osoba uskutečňuje nejvýznamnější akt svého života; svoboda tu totiž pak dosahuje jistoty pravdy a rozhoduje se v ní žít.“ (*Fides et ratio*, 13)

Žít vírou v Boha znamená každodenně mu odevzdávat sebe, a tedy bez omezení mu důvěřovat a plnit jeho vůli, vyjádřenou v příkázáních, v morálním právu, v učení církve, v textech Pisma svatého i v hlasu opravdového svědomí. Člověk věřící se dennodenně modlí, vyhýbá se všemu, co jenom trochu připomíná zlo (srov. 1 Sol 5,22), a když upadne do hříchu, okamžitě přistupuje ke svátosti pokání, ve které zažívá zázrak Božího milosrdenství: odpuštění všech hříchů.

Největšími experty na cestách víry jsou svatí. Svatá Faustyna píše, že na počátku je zapotřebí jenom „drobet dobré vůle. Vidí-li Ježíš v duši ten drobet té dobré vůle, tak spěchá dát se duši a nic ho nemůže zadržet, ani chyby, ani pády – dočista nic. Ježíš pospíchá té duši na pomoc, a je-li duše věrná té Boží milosti, tak během velice krátké doby může duše dosáhnout nejvyšší svatosti, jaké zde na zemi tvor může dosáhnout. Bůh je velice štědrý a nikomu svou milost neodmítá – dává více, než o co my ho prosíme.“ (*Deníček*, 291)

Modleme se každodenně za dar živé víry, o úplnou, bezmeznou, dětskou důvěru k Bohu. Prosme také milosrdného Boha o světlo víry pro nevěřící a o obrácení zatvrzelých hříšníků.

Z *Mihujcie się!* 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Pondělí 28. 6. 2021

6:05 Jde o život (2. díl): Modlitba I. **7:35** Výpravy do divočiny: Veterináři bez hranic **8:40** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **9:00** Živě s Noe [L] **9:25** Flešbky – Godzone podcast **9:55** Outdoor Films s Radimem Grzybkiem (99. díl): Nadějný režisér nejen outdoorových filmů **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **13:20** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **13:35** V souvislostech **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Noční univerzita: Jan Royt – Zrození raněkřesťanského umění **16:15** Léto s líškou **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Marnotratný syn **18:55** Církev za oponou: Křesťanské hodnoty **19:10** Ivan Mládek Banjo Band na Mohelnickém dostavníku **19:35** Vezmi a čti: Červen 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Nebe nad hlavou [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Moudrost mnichů: Recept na podařený vztah **22:20** Kulatý stůl: Workoholismus na vzestupu? **0:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (163. díl): Loutkáři – Lútkári – Bábkáři **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 6. 2021

6:05 Odkaz předků (1. díl): Lenešice **6:15** Víra do kapsy: Radost lásky **6:30** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Galaxie, 2. díl **7:15** Koncert k počtě sv. Jana Sarkandera: Zámek Holešov **8:40** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **9:00** Živě s Noe [L] **9:30** Mše svatá ze Slavnosti apoštolů Petra a Pavla: Vatikán, bazilika sv. Petra [L] **11:00** V souvislostech **11:20** V pohorách po horách (84. díl): Vojšické louky – Bílé Karpaty **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Radost z Boha **13:10** Mezi pražci: Červen 2021 **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Muzikanti, hrajte **15:10** Vitráže v kapli Ducha Svatého **15:35** Velké ticho v Poličanech **16:00** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem (100. díl) **17:35** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Starší syn [P] **18:25** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **18:55** Arménie – Víra hory přenáší **19:30** Zpravodajské Noeviny: 29. 6. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:45** Moudrost mnichů: Práva žen, práva matek **21:00** Putování po evropských kláštrech: Trapistický klášter ve Vitorchiano, Itálie **21:30** Za obzorem **22:05** Klávesové nástroje v proměnách staletí: Podzimní festival duchovní hudby 2019 **23:15** Terra Santa News: 23. 6. 2021 **23:35** Věk reforem (6. díl): Tridentský koncil **0:05** Letem jazzem (13. díl) **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 6. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 6. 2021 **6:25** Noční univerzita: Jan Royt – Zrození raněkřesťanského umění **7:55** ARTBITR – Kulturní magazín (114. díl) **8:05** Myanmar: Na stejné cestě **8:40** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Na pořadu rodina (11. díl): Když je duše nemocná... **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Telepace [L] **12:50** Dům ze skla? **14:00** Za obzorem [L] **14:40** CampFest 2018 **15:35** Zpravodajské Noeviny: 29. 6. 2021 **16:00** Můj chrám: Novinář Mikuláš Kroupa, ředitel Post Bellum, kostel Nejsvětějšího Salvatora, Praha **16:20** Outdoor Films s Josefem Bosákem (101. díl): Arménie a válečný konflikt v Náhorním Karabachu **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Boháč a Lazar [P] **18:30** Strýček Emu (9. díl) **18:40** Naše peníze, jejich osud **19:30** Terra Santa News: 30. 6. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Moudrost mnichů: Jak žít po ztrátě někoho blízkého **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: Miriam Swaffield – Budete mými učedníky **22:50** Generální audience papeže Františka **23:15** První křesťané: Pronásledování a obrana křesťanství **23:50** Lucy Grimble (UK) – koncert: Festival UNITED – Vsetín 2019 **0:45** Víra do kapsy: Jak zvládat stres **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 1. 7. 2021

6:05 Jde o život (3. díl): Modlitba II. **7:35** ARTBITR – Kulturní magazín (108. díl): S Janem Amosem Komenským **7:50** Terra Santa News: 30. 6. 2021 **8:10** Věk reforem (6. díl): Tridentský koncil **8:40** Moudrost mnichů: Recept na výchovu **9:05** Indie: Jeden **9:35** Nebe nad hlavou **9:55** Kulatý stůl: Workoholismus na vzestupu? **11:40** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** Flešbky – Godzone podcast **13:50** Generální audience papeže Františka **14:20** Jak potkávat svět (19. díl): S Pavlem Helebrandem **15:45** V pohorách po horách (71. díl): Moravský kras – Drahanská vrchovina **16:00** Zpravodajské Noeviny: 29. 6. 2021 **16:20** Večeře u Slováka: 14. neděle v mezidobí [P] **16:50** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením **18:00** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Nespravedlivý soudce [P] **18:15** Moudrost mnichů: Recept na výchovu **18:25** Zpravodajské Noeviny: 1. 7. 2021 [P] **18:45** Přejeme si... **19:00** Bedřich Smetana: Hubička: Ostrava, Divadlo Antonína Dvořáka [L] **21:30** Putování po evropských kláštrech: Klášter trapistek v Elzas, Francie **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Dokonalá radost **0:40** Zpravodajské Noeviny: 1. 7. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 2. 7. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 7. 2021 **6:25** Jde o život (4. díl): Modlitba III. **8:00** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **8:40** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **9:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (150. díl): Táhle za kopcem je Sarajevo **10:35** Dům

ze skla? **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:15** Víra do kapsy: Jak zvládat stres **13:30** Ivan Mládek Banjo Band na Mohelnickém dostavníku **14:05** Noční univerzita: PhDr. Tomáš Sedláček – Ekonomie dobra a zla **15:35** Nebe nad hlavou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 7. 2021 **16:20** Poníky, Poníky **17:10** Buon giorno s Františkem **18:00** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení dvou slepců [P] **18:20** V pohorách po horách (84. díl): Vojšické louky – Bílé Karpaty **18:30** Moudrost mnichů: Jak mluvit o smrti **18:45** Přejeme si... **19:00** Chodničky životů: Rožnovské slavnosti 2021 [L] **20:35** Noemova pošta: Červenec 2021 [L] **21:40** Putování po evropských kláštrech: Leo Disch, benediktin z kláštera ve Vaals, Belgie **22:10** Jak potkávat svět (51. díl): S Růženou Děckou a jejími žáky **23:30** Sedm divů v Terchově **0:10** Až na pokraji: Církev papeže Františka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 3. 7. 2021

6:05 Jde o život (5. díl): Čin **7:35** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **8:30** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **8:55** Sedmihlásky (26. díl): Keď som včera prala šaty **9:00** Strýček Emu (9. díl) **9:15** Animované biblické příběhy: Josefovo setkání s bratry **9:55** GOODwillBOY VI. (11. díl) **10:35** V posteli POD NEBESY V. (4. díl) **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (114. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:10** V pohorách po horách (87. díl): Čáp – Jiráskovy skály **14:20** První křesťané: Nebezpečí herzezi **15:00** Primiční mše svatá P. Dominika Kováře: U kostela sv. Kateřiny Alexandrijské v Lidečku [L] **17:30** Šel gajdoš chudě do světa: Rožnovské slavnosti 2021 [L] **19:10** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem: Astrochemie [P] **19:55** V souvislostech [P] **20:15** Přejeme si... **20:30** Živoucí tradice: Rožnovské slavnosti 2021 [L] **22:05** Zlaté opojení **23:35** Za obzorem **0:10** Harfa Noemova (27. díl) **0:40** Za obzorem **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 4. 7. 2021

6:05 Jde o život (6. díl): Církev I. **7:35** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **9:10** Večeře u Slováka: 14. neděle v mezidobí **9:35** Nebe nad hlavou **10:00** Primiční mše svatá P. Petra Gottharda Kryštofa Janička: Újezd u Uničova [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:45** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne [P] **13:30** Co se v mládí naučíš: Rožnovské slavnosti 2021 [L] **15:00** ... v dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2021 [L] **16:35** Věk reforem (7. díl): Ovoce Tridentu [P] **17:10** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem: Astrochemie **18:00** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:05** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **18:35** Animované biblické příběhy: Mojžiš **19:00** Animované příběhy velíkanů dějin: Makabejští (167–165 př. n. l.) **19:30** Zachraňme kostely (7. díl): kostel sv. Markéty ve Skytalech **19:50** Přejeme si... **20:05** Na úsvitu společných dějin **20:35** 15 let s NOE: Hudba na Noe [P] **22:10** Filipínské rugby – hra o život **22:55** Buon giorno s Františkem **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:00** Poutníci času (6. díl): s Miroslavem Hamplm **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 28. 6. o 20:15 hod.:

A teraz čo? (Musia katolíci všetkých rešpektovať?)

Som katolík, snažím sa žiť podľa Božích príkazní. Je však mnoho ľudí v mojom okolí, s ktorými nesúhlasím, dokonca mi často hádžu poľenú pod nohami. Ako im mám prejavit' rešpekt? Nie je to zbabelosť?

Utorok 29. 6. o 9:30 hod.: Svätá omša z Vatikánu

Priamy prenos na slávnosť svätých Petra a Pavla, apoštolov.

Streda 30. 6. o 20:50 hod.: Fundamenty (Dekrét o obnove reholného života)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 1. 7. o 20:45 hod.: vKontexte (Juraj Vittek: Delenie sveta na konzervatívcov a liberálov)

Celý moderný svet sa sám rozdelil na konzervatívcov a progresív-

cov. V ďalšej relácii načrtne osídla tejto terminológie, pretože spomínané pomenovania sú zatažené ideológiami, ktoré sú veľmi vzdialené od kresťanského vnímania sveta.

Piatok 2. 7. o 16:00 hod.:

Ružnec a svätá omša z Levoče

Priamy prenos z Mariánskej hory.

Sobota 3. 7. o 20:30 hod.: Ako Pán Boh dá (film)

Ako Pán Boh dá je talianska filmová komédia od režiséra Edoarda Falconeho, plná vtipných dialógov a trefných pohľadov na spoločenské či sociálne schémy s optimistickým posolstvom: že je dôležité len jednoducho veriť.

Nedeľa 4. 7. o 9:00 hod.:

Ružnec a svätá omša z Levoče

Priamy prenos z Mariánskej hory.

Římskokatolícká farnosť Sázava vás zve na **SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA OBNOVENÉ SÁZAVĚ**

Malá kněžská pouť – sobota 3. července 2021

Program: 8.30 poutní mše svatá a novokněžské požehnaní – slouží P. Václav Šustr • 10.30 slavnostní poutní mše svatá – slouží biskup Zdenek Wasserbauer, pomocný biskup pražský • 19.00 pobožnost ke sv. Prokopovi • 19.30–22.00 adorace.

Slavnost sv. Prokopa – neděle 4. července 2021

Program: 8.30 poutní mše svatá farnosti Kolín – slouží otcové verbisté z Kolína • 10.30 hlavní poutní mše svatá – slouží arcibiskup Charles Daniel Balvo, apoštolský nuncijs v ČR.

Kontakt: Římskokatolícká farnosť Sázava, Zámecká 75, 285 06 Sázava • P. Radim Cigánek, radim.ciganek@centrum.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. ČERVNA – 3. ČERVENCE 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 6.		PO 28. 6.		ÚT 29. 6.		ST 30. 6.		ČT 1. 7.		PÁ 2. 7.		SO 3. 7.	
Antifona	812	912	1708	1924	1405	1580	1637	1854	873	978	889	995	1673	1892
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	812	913	1708	1925	1406	1580	1638	1854	873	978	889	996	1673	1893
Antifony	813	914	828	929	1407	1581	1639	1855	874	979	890	997	1413	1588
Žalmy	813	914	828	930	813	914	813	914	874	980	890	997	813	914
Krátké čtení a zpěv	816	917	1710	1926	1407	1581	1639	1855	877	983	893	1000	1674	1894
Antifona k Zach. kantiku	702	792	1403	1577	1407	1582	1639	1856	877	983	894	1001	1413	1588
Prosby	817	917	1711	1927	1407	1582	1640	1856	878	983	894	1001	1675	1894
Závěrečná modlitba	702	792	1403	1577	1408	1582	1640	1857	878	984	894	1001	1413	1588
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	1264	1402	792	890	879	984	895	1002	792	890
Antifony	818	919	833	935	1408	1583	1641	1857	879	985	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	1265	1403	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	820	921	835	937	1408	1583	1641	1857	882	988	898	1005	1676	1895
Závěrečná modlitba	702	792	835	938	1408	1582	1640	1857	882	988	898	1006	1413	1588
Nešpory:														
	SO 26. 6.													
Hymnus	807	907	821	922	1409	1584	1409	1584	1642	1859	883	989	900	1007
Antifony	808	908	822	923	1404	1578	1410	1585	1643	1859	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1670	1889	1678	1897	1643	1860	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1404	1578	1410	1585	1646	1863	887	994	903	1011
Ant. ke kant. P. M.	702	792	702	793	1404	1579	1411	1585	1647	1863	887	994	904	1012
Prosby	811	911	826	927	1405	1579	1411	1586	1647	1863	888	994	904	1012
Záv. modlitba	702	792	702	792	1405	1580	1408	1582	1640	1857	888	995	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 27. 6. – 13. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Mdr 1,13–15; 2,23–24
 Ž 30(29),2+4.5–6.11+12a+13b
 Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)
 2. čt.: 2 Kor 8,7.9.13–15
 Ev.: Mk 5,21–43

Pondělí 28. 6. – památka sv. Ireneje

1. čt.: Gn 18,16–33
 Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.10–11
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
 Ev.: Mt 8,18–22

večer:

1. čt.: Sk 3,1–10
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 2. čt.: Gal 1,11–20
 Ev.: Jan 21,15–19

Úterý 29. 6. – slavnost sv. Petra a Pavla

1. čt.: Sk 12,1–11
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 5b (*Pán mě vysvobodil ze všech mých obav.*)
 2. čt.: 2 Tim 4,6–8.17–18
 Ev.: Mt 16,13–19

Streda 30. 6. – nezávazná památka Svätých prvomučedníku římských (v olomoucké arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Gn 21,5.8–20
 Ž 34(33),7–8.10–11.12+15
 Odp.: 7a (*Ubožák zavola, a Hospodin slyšel.*)
 Ev.: Mt 8,28–34

v olomoucké arcidiecézi:

1. čt.: 1 Král 8,22–23.27–30
 Ž 84(83),3.4.5+10.11
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupí!*)
 Ev.: Mt 16,13–19
 (nebo jiná čtení z Lek. V)

Čtvrtek 1. 7. – ferie

1. čt.: Gn 22,1–19
 Ž 116A(114),1–2.3–4.5–6.8–9
 Odp.: 9 (*Před Hospodinem budu kráčet v zemi živých.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mt 9,1–8

Pátek 2. 7. – ferie

1. čt.: Gn 23,1–4.19; 24,1–8.62–67
 Ž 106(105),1–2.3–4a.4b–5
 Odp.: 1a (*Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Mt 9,9–13

Sobota 3. 7. – svátek sv. Tomáše

1. čt.: Ef 2,19–22
 Ž 117(116),1.2
 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.* Nebo: *Aleluja.*)
 Ev.: Jan 20,24–29

ŽIVOT Z VÍRY

KOTVA NADĚJE

Kateřina Lachmanová

Někdy se nám možná naděje jeví jako něco „proti přírodě“, něco nepřírozeného pro naši skeptickou mentalitu. Prostředí církve v tomto ohledu nebývá výjimkou. Život bez naděje však patří k pohanskému způsobu života. Jestliže se nám tedy naděje vytrácí, naše křesťanství je neudrživé, něco s ním není v pořádku. Pokud je však naděje Božím darem, proč se nám jí nedostává? Nebo jsme snad za jistých okolností od křesťanské naděje dispensováni? Kde a jak hledat naději v dnešní době plné skepse, strachu a špatné nálady? Co je autentická křesťanská naděje a co jsou její karikatury? Autorka knihy se věnuje právě těmto palčivým otázkám.

*Pavel Nebojsa - Doron • Druhé, upravené vydání
Brož., 115x165 mm, 84 stran, 169 Kč*

BŮH MI TĚ DAL • MEDITACE NA TĚMA „NEZIŠTNÝ DAR“

*Svatý Jan Pavel II. • Z polštiny přeložila Tereza Ondruszová • Úvodní slovo, poznámky a revize překladu Karel Skočovský
Odpovědný redaktor Pavel Mareš*

Dosud neznámý text polského papeže o lásce a smyslu lidské existence. Jsme schopni druhého člověka přijmout jako dar? Upřímně ho obejmout a na jeho lásku odpovědět nezištným sebedarováním? Meditace papeže sv. Jana Pavla II. vznikala souběžně s jeho *Dopisem rodinám* v roce 1994. Objevena a publikována byla až po jeho smrti. Text nás přivádí k hlubšímu pochopení toho, co je dar, krása, tělo a křesťanský smysl manželství.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A6, 32 stran, 49 Kč

NEVZDORUJ SVĚMU ŠTĚSTÍ

Matthew Kelly • Z angličtiny přeložil Jiří Černý • Redakce Ivana Trefná

Máme sklon odkládat záležitosti, kterým bychom se měli v dané chvíli věnovat. Neodsouváme tím jen nepříjemnosti, ale i zkušenost, že je umíme zvládnout a že na ně nejsme sami. Autor svěžím stylem popisuje nejen svůj vlastní vzdor vůči štěstí, ale i způsob, jak se vymanit ze stereotypů a začít jinak. Bůh je při tom s námi...

*Pavel Nebojsa - Doron
Brož., 115x165 mm,
224 stran, 299 Kč*

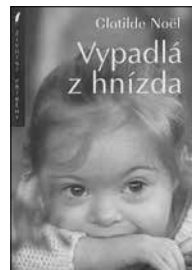
O ŽIVOTĚ S DÍTĚTEM S DOWNOVÝM SYNDROMEM

VYPADLÁ Z HNÍZDA

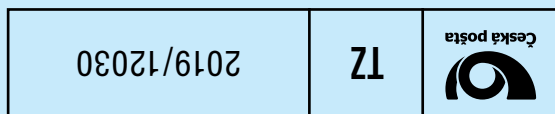
*Clotilde Noël • Z francouzštiny přeložila Tereza Heiderová
Revize překladu a redakce Kateřina Lachmanová*

Mladí manželé Noëlůvi měli už šest vlastních dětí, když se rozhodli, že by si rádi osvojili nějaké opuštěné dítě s postižením. V květnu roku 2013, po dvouletém byrokratickém martyriu, si konečně mohli přivést domů „dauníka“ Marušku, která se záhy stala miláčkem celé rodiny. V jistém okamžiku Clotilde pocítila potřebu psát, pravidelně svěřovala veškeré to napínavé dění svému deníku. Tenkrát ji ani ve snu nenapadlo, že by někdy mohl vyjít knižně a že bude tak účinně rozšiřovat srdce svých čtenářů.

*Paulinky • Brož.,
120x185 mm, 158 stran, 249 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzinger aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádáme nezveřejnění příspěvků nevracíme.